



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCCCXVI. ad annum MCCCCXXIII.

Parisiis, 1644

Vita Urbani Papae VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15653

erat, accidisse quod Auenione Romam redierit. Urbem ingressus, incredibili omnium applausu exceptus, præpropere mœnia vrbs, ecclesias, aliaque loca quæ ruinam minabantur, reparauit. Omnibus autem modis Italiae quieti & bono publico consulens, legatum ad Florentinos destinauit, qui eos ad pacem ineundam adhortaretur: quibus iussa exequi negligentibus excommunicationis medelam infixit. Adhæc, cum eisdem armis ad id adigere meditaretur, inter Genuenses & Venetos noua dissensio suboritur: quos dum ad vnionem reducere tentat, incredibili vesicæ conflictatione impeditus est, ac quinto Kalendas Aprilis anno supra millesimum trecentessimum septuagesimo octauo, magno sui omnibus ingenerato desiderio, obiit, ac in sancta Maria via noua sepultus est, cum sedisset annos septem, menses duos, dies viginti nouem.



V I T A

V R B A N I P A P Æ V I.

ANNO
CHRISTI
1378.

VRBANVS VI. patria Neapolitanus, patre Pisano & matre Neapolitana genitus, vir humilis, inquit Theodoricus, & deuotus, zelator castitatis & iustitiæ, sacrorum Canonum doctor peritissimus, ex archiepiscopo Barenfi, citra metum Romani populi vel Italum vel Romanum pontificem expetentis, communi omnium cardinalium Romæ degentium suffragio electus est sexto Nonas Apriles, anno Domini 1378. tempore Caroli IV. & Vvenceslai imperatorum. Cardinales conclaue egressi omnes iurato deposuerunt, se nullo metu populi obstante eum libere creasse pontificem, quem tanto munere dignissimum omnes diiudicarent. Memorabile est quod de hoc pontifice refert Theodoricus libro 1. capite 1. his verbis: Hic ante ipsius papatum per multos annos me existente cum ipso singulis noctibus, postquam ad cubile suum causa quiescendi ascenderat, coram se in bibliis quo vsque dormiret legi faciebat; & raro vel nunquam tempus aliquod vigilando otiose consumpsit, sed aut studebat, vt prædixi, seu commissa sibi exercebat officia, vel orabat:

& nisi atratus quodammodo per plateas nullatenus incedebat, & incedendo duabus bestiis contentus erat, vna mula scilicet super qua ipse, & vno equo super quo eius familiaris ipsum associans, equitabant: etiam induebatur cilicio diurno tempore & nocturno, in quo dormiens indutus fuit desuper tunica alba talari de mediocri panno laneo: ac multum erat patiens tunc temporis in aduersis, compatiens etiam ieiunia per ecclesiam indicta tunc sanctissime obseruabat, nec non per aduentum Domini & per sexagesimam annis singulis ieiunabat, & ieiunantes similiter, nec non bonos religiosos satis amabat. Hæc de Urbano Theodoricus. Initio pontificatus mores cardinalium quorundam debito pietatis zelo reprehendit. Quam correctionem dum illi non æquo satis animo sustinerent, Roma Anagniam profecti, schismaticum & pseudopontificem, quem Clementem septimum nominarunt, contra eum elegerunt, eaque occasione perniciosissimum schisma, quod non nisi post 36. annos tempore Constantiensis Concilii tolli potuit, exsuscitarunt. Galli & Hispani antipapæ Clementi, Itali vero aliique plures Urbano pontifici vero & legitimo adhæserunt. Cumque Ioanna regina Siciliae schismatici partes foueret, Urbanus pontifex eam iniuriam vlturus, Carolum qui sub vexillis regis Hungariæ militabat, aduocauit, eumque regem Neapolitanum ad exclusionem Ioannæ declarauit. Quo facto, Neapolim perrexit, & a rege postulauit vt nepotem suum Capuanum principem crearet. Passus repulsam, Nuceriam se transfert, ibidemque cardinalibus nouis declaratis, septem ex prioribus in vincula coniecit, ideo quod in necem pontificis coniurassent. Post ipsum regem, adhibitis quibusdam iuris solennitatibus, dignitate regia priuauit. Commotus rex Carolus, conscripto milite eum Nuceriæ obsedit. Verum per Raimundum comitis Nolani filium, qui cum exercitu superuenit, periculo liberatus est. His peractis, Genuam pertransiens, de cardinalibus supra commemoratis dignum vitæ supplicium sumpsit: quo genere mortis, non satis constat. Anno vero expleto, in Etruriam profectus, plurima loca quæ ab ecclesiæ obedientia defecerant, eidem restituit. Carolo defuncto, Neapolim proficisci me-

ditatus est ea intentione, vt filios eius regno exturbaret: sed res vt proposuerat non successit, proinde re infecta Romam rediit, ibique post morbum 28. dierum obiit mense Octobri, anno Domini 1399. cum sedisset annis II. & mensibus 4. In sancto Petro sepultus est.

EPISTOLA I.

VRBANI PAPÆ VI.

AD ARCHIEPISCOPVM COLONIENSEM
EIVSQUE SVFFRAGANEOS.

Denuntiat Clementem antipapam, eiusque electores cardinales a se excommunicatos, esse vitandos.

Vrbani episcopus seruus seruorum Dei, venerabilibus fratribus archiepiscopo Coloniensi eiusque suffraganeis salutem & apostolicam benedictionem.

NVPER cum vinea Domini fabaoth, sancta videlicet Romana ecclesia ventrem doleret, & amaricatis visceribus grauia emittere suspiria cogeret ex eo, quia filios vteri sui, quos enutriuerat, & de infimis ad culmina dignitatum extulerat, videlicet iniquitatis & perditionis alumnos, Robertum olim basilicæ duodecim apostolorum vulgariter dictum Gebennensem, Ioannem olim tituli sancti Marcelli vulgariter dictum Ambianensem, Geraldum olim tituli sancti Clementis vulgariter dictum, maioris monasterii presbyteros, & Petrum olim sancti Eustachii diaconum, cardinales, conspiciebat matris vbera spernere, & a rectitudinis tramite deuiare, & non solum leges & monita materna despiciere, sed eorum matris vterum, quantum in eis erat, viperinis moribus* amantibus laniare, & quod ipsi inconfutibilem Domini tunicam scindere satagentes, scandalorum & schismatum seminaria præparabant, ac famæ suæ* præligi & honoris proprii persecutores effecti, non tantum seipsum nexibus peccatorum inuoluere, sed in reprobum sensum ducti, alios secum ad præcipitium trahere conabantur. Nos qui diuina disponente clementia prædictæ vineæ sollicitudinem & curam gerebamus, prout gerimus, aduersus huiusmodi præterredientes veritatis & fidei rectæ semitam, & præuarica-

*f. prodig.
gⁱ

tionem addentes, vt eamdem vineam demoliri, in virtute Altissimi de fratrum nostrorum consilio decreuimus exurgendum, & contra ipsos & nonnullos alios eis adhaerentes ac fauentes inferius nominatos per infra scriptum modum mediante iustitia duximus procedendum. Siquidem cum praedicti nequam viri nescientes in semitis iustitiae dirigere gressus suos, & timorem Dei pra oculis non habentes, contra conspirationes, colligationes & machinationes diuersas facere, & in ecclesia Dei schisma & diuisionem ponere, ac ciuitatem nostram Anagninensem & castrum sancti Angeli de vrbe, & nonnulla alia castra, terras & loca nobis & dictae ecclesiae subiecta occupare & occupari facere, seu illorum occupationibus auxilium, consilium & fauorem praebere praesumpfissent & praesumerent, & insuper, vt dictam ciuitatem & alias terras prouinciae nostrae Campaniae facilius occupare, & occupata detinere, & alios ad consentiendum eorum iniquis voluntatibus & operibus violenter attrahere possent, magnam multitudinem gentium armigerorum qui Britones & Vascones nuncupantur, ad dictas ciuitatem & prouinciam venire fecissent, & exinde quamplurima homicidia, sacrilegia, rapinae, depopulationes, & alia mala ac damna & scelera fuissent subsecuta: Nos qui salutem zelabamur illorum, sperantes illos ad cor reuerfuros, & viam iustitiae repetituros, eos per venerabilem fratrem Petrum episcopum Portuensensem, & dilectos filios nostros Simonem & c. tales cardinales, pluries per diuersos alios probos praelatos ac magnae auctoritatis viros, ac etiam per literas nostras iteratis vicibus, vt ad viam veritatis & iustitiae redire, & ab huiusmodi erroribus respicere vellent, duximus exhortandos ac etiam requirendos. Sed praefati nequam viri in sua pertinacia & superbia obstinati, post monitiones & exhortationes huiusmodi, contra nos antea in vrbe per ipsos & alios, ad quos spectabat, in papam electos, ac debitis & consuetis solennitatibus obseruatis in thronizatos & publice coronatos (quibuscum tamquam cum papa & summo pontifice in Misfarum solenniis & consistoriis publicis ac priuatis, consulendo & ordinando de statu Romanae ecclesiae ac reipublicae, recipiendo a nobis ecclesiastica sacramenta, ac dignitates & beneficia ecclesiastica pro se & aliis a nobis impe-

trando, per plures menses tractauerunt) diuersos libellos diffamatorios fecerunt, & ad diuersos prælatos & principes mundi transmiserunt, & tandem in profundū descendentes malorum, & cupientes sanctæ matris ecclesiæ scindere vnitatem, in ciuitate Fundanensi cum quibusdam aliis, quos cum machinationibus & diabolicis suggestionibus ad eorum impium propositum attraxerunt, congregati in domo iniquitatis filii Honorati Gaitani olim comitis ciuitatis Fundorum, cum ipsius Honorati auxilio & fauore præfatum Robertū temere eligendo antipapam fecerunt, ipsumque ausu sacrilego papam nominare præsumebant & præsumunt, ipseque Robertus se papam nominare ausu temerario non pauescebat, nec pauescit. Præterea cum etiam iniquitatis alumnus Petrus olim archiepiscopus Arelatenfis & camerarius noster, dudum diabolico spiritu instigatus, de vrbe prædicta vbi nobiscum erat, sine licentia quasi furtiue recessisset, & de camera nostra quam plurima iocalia & alias res & bona magni valoris & preciosa, ad nos & ad Romanam ecclesiam pertinentia, secum asportasset, ad dictam ciuitatem Anagninensem se conferens cum præfatis sceleratis viris Roberto, Ioanne, Geraldo & Petro olim cardinalibus, diuersas colligationes & contra nos conspirationes ordinare & facere, ac ad conducendum dictas gentes armigeras ad dictam ciuitatem Anagninensem consilium, & auxilium, & fauorē præbere, & tam ipse, quam perditionis filii Iacobus olim patriarcha Constantinopolitanus, Nicolaus, tales & tales episcopi, ac etiā iniquitatis filii Honoratus Gaitanenfis olim comes Fundorum, Antonius olim comes Cisertanensis, Franciscus de vico olim præfectus vrbis, Ioannes de Malletrec, & tales ac tales in reprobum sensum dati, præfato Roberto antipapæ adhærere & fauere, & eorum linguis transeuntibus super terram os in cælum ponere præsumentes, non fuissent veriti, nec verentur publice asserere, & per alios asserere & prædicare nos non esse papam & Romanum pontificem, & eorum falsis & confictis mendaciis quamplurima & enormia mala de nobis dicere, & se ab vnitae ecclesiæ Romanæ separare, schisma & diuisionem, quantum in eis erat, in Dei ecclesia ponere. Nos nequeuntes absque graui offensa Christi & remorsu conscientia

scientiæ tot & tantos excessus & scelera amplius tolerare, aduersus præfatos sceleratos viros in virtute Altissimi de dictorum fratrum consilio, vt præmittitur, duximus exurgendum, & contra ipsos super præmissis procedendum, ac eis ad hoc legitime citatis, & aliis debitis solennitatibus obseruatis, per nostram diffinitiuam sententiam decreuimus ac declarauimus præfatos Robertum, Ioannem, Geraldum & Petrum olim cardinales, nec non Iacobum olim patriarcham, Petrum &c. tales ac tales laicos fuisse * & etiam schismaticos & apostatas, & contra nos conspiratores & blasphemos, & tamquam hæreticos puniendos, & reos criminis læsæ maiestatis, ipsosque propter præmissa fore excommunicatos & anathematizatos, ac in pœnas & sententias contentas in processibus felicis recordationis Ioannis XXII. & Clementis VI. summorum pontificum prædecessorum nostrorum contra occupatores, inuasores, & turbatores terrarum ecclesiæ Romanæ factis; ac declarauimus dictos Robertum, Ioannem, Geraldum & Petrum olim cardinales, fuisse & esse depositos, & ipsos deposuimus a cardinalitatibus, comodo, & honore. *Et infra.* Absolutione ipsorum, præterquam in mortis articulo, Romano pontifici reseruata. Et insuper decreuimus, quod quicumque aliquem prædictorum scienter præsumerent ecclesiasticæ sepulturæ tradere, excommunicationi subiaceant, a qua absolui non possint, nisi prius propriis manibus extumularent & procul eiicerent ab ecclesiastica sepultura corpora eorundem. *Et infra.* Qui vero contra præmissa, aut aliquid præmissorum facerent, seu qui præfatum Robertum, qui se Clementē papam nominat, scienter papam nominarent, tenerent, crederent, seu prædicarent, aut ab eo quascumque gratias, indulgentias, priuilegia, aut quæuis beneficia peterent per se aut per alium; si personæ singulares, excommunicationis; si vero communitas seu vniuersitas fuerit aut foret, interdicti sententias incurrerent eo dicto. A qua quidem excommunicationis sententia aliquis absolui, & interdicto huiusmodi ab alio quam a Romano pontifice relaxari non posset. Decreuimus quoque fore absolutos a debito fidelitatis homagii seu ligii, & alterius cuiuscumque obsequii, omnes & singulos qui eisdem damnatis supe-

Concil. Tom. 29.

T

* f. & esse
schism.

rius nominatis iuramento, obligatione, promissione, vel quacumque firmitate vallato antea fuissent astricti: alias etiam pœnas eisdem damnatis infligimus, & a iure inflictas decreuimus in suo robore duraturas. *Et infra.* Datum Romæ apud sanctam Mariam trans Tiberim VIII. Idus Nouembris, pontificatus nostri anno primo.

EPISTOLA II.

VRBANI PAPÆ VI.

AD VNIVERSITATEM PARIENSEM.

Monet eos vt pergant sui electionem contra schismaticos eorumque fautores defendere.

Urbanus episcopus seruus seruorum Dei, dilectis filiis, rectoribus, magistris, doctoribus, scholaribus ac vniuersitati studii Parisiensis, salutem & apostolicam benedictionem.

INTER, imo super ceteras studentium vniuersitates, in quibus scientiarum gemma resplendet, vestra Parisiensis velut quoddam sidus radiat, & pulsus ignorantia ac erroris tenebris, doctrina suæ lumine circumlucet. Ex ipsa nempe velut ex quodam purissimo fonte, semper sani dogmatis riuuli profluxerunt, qui per innumeros alueos pronius discurrentes, falsarum opinionum lumen absterferunt: huiusmodi quidem fontis claritatem nulla vnquam quantumuis impetuosa vis pluuiæ turbidauit. Vos itaque dilectissimi filii, qui ex hoc limpidissimo fonte dulcissimas literas auido haustu elicitis, congaudemus vobis, & sanctæ Romanæ congratulamur ecclesiæ, cui talia ligna fructus producentia dulcissimos secus decursus aquarum in tam ingenuo viridario summus parens rex plantauit: cui diu congaudemus, & exultat spiritus noster, quando intra felicia castra studii Parisiensis tot doctissimos ac magnanimos veritatis & orthodoxæ fidei pugiles intuemur. Gemat hæreticorum prauitas quantum potest, & euacuet contra tam munitissima castra pharetras suas turba schismatica. Nam sunt milites alumni nostri ad resistendum promptissimi, veritatis & fidei thorace muniti, habentes bicipitia spicula, quibus hostium corda penetrentur: habent & faces ardentissimas caritatis, quibus illorum ma-

china confundantur: habent & scaturientis fontis vndas, quibus eorum facula protinus extinguantur; vt nec illud prætereamus, cuius sola recordatione plurimum consolamur, quodque nuper cum ingenti gaudio fide dignorum relatione percepimus, quemadmodum vos aduersus eorundem hæreticorum atque schismaticorum assertionem subdolam contra nos impudice loquentium, nonnullas sanctas, veras & saluberrimas, & quales professionem vestram decet, in nostrum, imo memoratæ fidei fauorem, & veritatis defensionem, sententias publice tenuistis, & contra quoscumque contrarium profitentes defenfastis: pro quibus vniuersitatem vestram iteratis in Domino laudibus prosequentes, deuotionem vestram requirimus & hortamur attentius, ac per asperionem sanguinis Iesu Christi, cuius in hac parte res agitur, obsecramus, quatenus causam iustitiamque nostram toti mundo notoriam, quam dicti pseudochristiani, veri satellites antichristi, obnubilant, ac schisma perniciosissimum in Dei ecclesia suscitare moliantur, suscipere, imo iam susceptam velitis defendere tamquam legitimi certatores; & ne inconsutilis veri Ioseph tunica lanietur, sub diuinæ potentia dexteræ vos murum inexpugnabilem opponatis, hostiumque multitudinem nullatenus formidatis, sub signis militantes victricibus veritatis, quæ licet quandoque calumniantium fuscatis argumentorum coloribus impugnetur, vinci tamen non potest, & illorum nequit multitudine conculcari. Nihil enim facilius, quam pro veritate bellare: nulli clariores triumphus, nulla pinguiora spolia reportantur, quam quæ veritas defensa pollicetur. Eia ergo athletæ magnanimi & veritatis orthodoxæ fidei deuotissimi defensores, contra illorum impugnatores & hostes feliciter insurgatis, vt proinde præter æternæ mercedis præmia, humanarumque laudum præconia, nostram & apostolicæ sedis benedictionem & gratiam ac exauditionem in vestris petitionibus tamquam bene meriti reportetis. Datum Romæ apud sanctam Mariam trans Tiberim xi. Kalendas Decembris, pontificatus nostri anno primo.

Concil. Tom. 29.

T ij

Laudat eum, quod Clementem antipapam esse defendat.

Vrbanus episcopus, seruus seruorum Dei, dilectis filiis, capitulo & clero ciuitatis Leodiensis salutem & apostolicam benedictionem.

CVM ineffabili mentis iubilo Altissimo referimus gratias quas nostra potest infirmitas, ex eo quod, sicut a fide dignis accepimus, largitor omnium bonorum Deus mentium uestrarum oculos illustrauit, vt declinatis laqueis, quos per mundum, pro dolor, antichristus quasi vndique iecit, per veritatis tramitem ambuletis. Pro quo prudentiam uestram dignis in Domino laudibus attolentes, deuotionem uestram rogamus per viscera misericordiae Iesu Christi, quatenus speciem fortitudinis assumentes, literas, monita, vel mandata illius hæresiarchæ, Roberti videlicet, olim basilicæ duodecim apostolorum presbyteri cardinalis, qui Clementem papam VII. ausu temerario nominari se fecit, excelsis & intrepidis animis respuatis, eiusque virulentis & pestilentissimis suggestionibus, quibus, sicut intelleximus, impressionem tumultumque popularem fuisse in canonica electione nostra mendose prætendit, nullatenus intendatis. Quinimo tantum orthodoxæ fidei feruidi zelatores præfatum hæresiarcham, eiusque sectatores qui zizaniam in agro dominico & cuncto populo Christiano serere non pauescunt, eorumque legatos & nuntios, quacumque dignitate præfulgeant, capere seu capi facere, ac alias persequi toto mentis desiderio iuxta uestrarum virium suppetentiam studeatis: proinde præter nostram & apostolicæ sedis gratiam, & humanae laudis præconia, & æternæ vitæ præmia meraturi. Deo enim gratias, quod aduersariorum nostrorum, qui aduersus nos velut testes iniqui insurrexerunt, & in quibus mentita est iniquitas, malitia manifestissime detecta est, ac nostra innocentia nostraque iustitia adeo notoria cunctis patet, quod nulla potest tergiuersatione fuscari.

Testis nobis ille est qui nihil ignorat, quod si sensissemus nos per ostium non intrasse, per horæ spatium non fuisset ausi in Petri cathedra residere. Sed quia, sicut est toti mundo notorium, & non malitia hostium nostrorum, imo Christi, mentis eorum oculos obcæcasset, ipsum hoc etiam faterentur, prout alias ore & literis confessi sunt, per euidentia facta, manifesta que signa notissimum iam fecerunt, quod per viam sancti Spiritus ad sustinendum vniuersalis ecclesiæ onera nostram imbecillitatem Dominus elegerat. Ideoque deposita formidine, fortitudinis thoracem induentes, decreuimus pro defensione veritatis & fidei catholicæ, sponsæque nostræ, quibuscumque periculis & persecutionibus obiicere corpus nostrum, in illo qui in se sperantes non deserit, confidentes quod ecclesiam suam nunquam derelinquet, sicut nec aliquando dereliquit, licet eam quandoque permittat persecutionum fluctibus agitari. Iam etenim procellulæ quæ super cacumina montium se videbantur extollere, incipiunt quietari. Nam post nobis nuper missam de celo victoriam, qua Britones & Vascones alii que stipendiarii & præfati hæresiarchæ sequaces conflicti fuerunt, post quam deditionem castri sancti Angeli de vrbe eadem die non sine miraculo secutam, dicti filii Neapolitani zelo deuotionis accensi, prædictum hæresiarcham antipapam & catholicæ fidei subuersorem de ciuitate Neapolitanensi, in qua sperabat in pestilentia cathedra residere, cum magno opprobrio fugauerunt. Ioanna quoque olim regina Sicilia, quæ ab illis pestilentissimis viris seducta, per erroris tramitem ambulabat, abiurato errore huiusmodi, nos credit & tenet verum Iesu Christi vicarium & cælestis clauigeri successorem: de die autem in diem eiusdem Ioannæ solennes nuntios expectamus. Die quoque tertia præsentis mensis Iordanis de Vrsinis de Mareno, qui nos & dilectos filios populum Romanum cum auxilio sequacium antichristi multipliciter molestabat, illo faciente, in cuius ditione cuncta sunt posita, in spiritu humilitatis rediit ad obedientiam nostram & ecclesiæ prælibatæ. Super iis autem vobis latius explicandis, dilectis filiis Ioanni de Dughem & Ioanni Leonis, magistris in artibus & vtroque iure peritis, harum latoribus

velitis fidem indubiam adhibere. Datum Romæ apud sanctum Petrum secundo Idus Iunii, pontificatus nostri anno secundo.

CONCILIVM SALTZBURGENSE

IN CAUSA DISCIPLINÆ ECCLESIASTICÆ
tempore Pilgrini archiepiscopi celebratum,
anno Domini MCCCLXXXVI.
sub Urbano papa VI.

ANNO
CHRISTI
1386.

TITVLI CAPITVLORVM.

- | | |
|--|---|
| I. De modo dicendi horas canonicas. | & eorum rerum, ab impositionibus secularium dominorum. |
| II. De absolutionibus impendis. | X. Contra vilipendentes sententias excommunicationis. |
| III. De abuentibus indulgentiis a superioribus super absolutionibus concessis. | XI. De publicatione constitutionis Bonifacii VIII. contra recipientes padagia a clericis. |
| IV. De modo absolutionis impendende in casibus dubitabilibus. | XII. De occupatoribus beneficiorum & eorum bonorum. |
| V. De habitu clericorum. | XIII. De usurariis & eorum penis. |
| VI. De eodem, & differentia habitus maiorum ab inferioribus. | XIV. Ne clerici conueniantur coram secularibus iudicibus. |
| VII. De munda conseruatione rerum & vasorum diuino cultui deputatorum. | XV. Ne ignoti presbyteri admittantur ad diuina. |
| VIII. Ne mendicantes admittantur sine dicefanorum licentia & testimonio literarum. | XVI. De notariis publicis. |
| IX. De immunitate clericorum, | XVII. Vt episcopi, prelati & rectores habeant questiones sigillatim. |

HÆC SVNT INSTITVTA DOMINI
Pilgrini archiepiscopi Saltzburgerensis, apostolicæ sedis legati,
publicata in prouinciali Concilio Saltzburgerensi, anno Domini
MCCCLXXXVI.

P R Æ F A T I O.

Ad laudem & honorem ac gloriam nominis Dei, ac salutem dominici gregis nobis commissi: Nos Pilgrinus Dei gratia archiepiscopus Saltzburgerensis ecclesiæ, apostolicæ sedis legatus, Ioannes Gurzensis, Fridericus Chiemenfis, & Ioannes Secouiensis, ecclesiarum episcopi,